

ένου περί οργανισμού τῶν Δικαστηρίων κτλ. νόμου θέ-
λει ἐφαρμόζεται, καὶ εἰς τοὺς δυνάμει τοῦ παρόντος νό-
μου διοριζομένους πληρεξουσίου.

Ἄρθ. 4.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ
ἐπιμελέεια καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου, ὅστις κα-
τ' ἄρθρ. 3 στοιχ. 2 τῆς ἀπὸ 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) Τ. Ε.
ἐκτάξεως λαμβάνει προσωρινὴν ἰσχύν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 (22) Νοεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΕ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παραδόσεως τῶν φθανόντων εἰς τὰ Ταχυδρομικὰ γράμματα
καὶ φακέλων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διὰ τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος τῶν 25 Φεβρουαρίου
(3 Μαρτίου) 1836 διατάξαμεν νὰ προσδιορισθῶσι γραμ-
ματοκομισταὶ διὰ τὴν παράδοσιν τῶν διὰ τοῦ Ταχυδρο-
μείου ἀποτελλομένων γραμμάτων. Ἀφοῦ δὲ ἡ πείρα
ἔδειξεν ὡς ἀναγκαῖα παραιτέρω μέτρα καὶ πρὸς τοῦτο,
καὶ ὅτι εἶναι ἐν ἀπὸ τὰ οὐσιώδη χρέη τοῦ Ταχυδρο-
μείου, νὰ ἀποστέλλῃ ἀσφαλῶς τὰ γράμματα εἰς τὸν τό-
πον τοῦ προσδιορισμοῦ των, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμε-
τέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας καὶ κατὰ τὴν
ἐννοιαν τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος τῆς σημερινῆς ἡμε-
ρομηνίας περὶ διοργανισμοῦ τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρε-
σίας, διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς·

Ἄρθρ. 1. Τὰ εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον φθάνοντα γράμματα
φακέλλοι, πρέπει εἰς τοὺς τόπους, ὅπου εὐρίσκονται τα-
χυδρομικοὶ ὑπάλληλοι νὰ φέρονται παρὰ τῶν διορισμέ-
νων κατὰ τὸ Διάταγμα γραμματοκομιστῶν εἰς τὰς οἰ-
κίας τῶν πρὸς οὓς εἶναι ἐπιγεγραμμένα.

Κανονικῶς ἡ διάταξις αὕτη πρέπει νὰ εἰσαχθῇ καὶ εἰς
ἄλλους τόπους, καὶ μάλιστα εἰς ἐκείνους, ὅπου εὐρίσκον-
ται διοικήσεις τῶν δήμων, ἢ ἰδιαίτεροι Πάρεδροι τῶν
δημοτικῶν Ἀρχῶν, ἀλλ' ὅμως πρὸς τὸ παρὸν τὸ ταχυ-
δρομεῖον δὲν ὑποχρεοῦται εἰς τοῦτο.

2. Διὰ τὴν παράδοσιν ταύτην τῶν γραμμάτων θέλουν
πληρόνεσθαι ἄνευ ἐναντιότητος εἰς τὸν γραμματοκομιστὴν
πέντε λεπτά, ἐὰν ὁ πρὸς τὸν ὅποιον ἐπιγράφονται εὐρί-
σκεται εἰς τὸν τόπον τοῦ Ταχυδρομείου· πέντε λεπτά
δὲ θέλουν πληρόνεσθαι περισσότερον δι' ἐκάστην ὥραν ἀπο-
στήματος, ὅταν ὁ πρὸς ὃν ἐπιγράφεται κατοικῇ ἐκτὸς
τοῦ τόπου.

3. Τὰ γράμματα τῆς ἀλληλογραφίας τῶν ὑπαλλήλων
καὶ ὀργάνων τοῦ Κράτους, τὰ ὅποια δὲν θέλουν πληροῦναι
τὸ κατὰ τὸ Διάταγμα ταχυδρομικὸν Δικαίωμα, θέλουν

εἶσθαι ἐλεύθερα καὶ ἀπὸ τὸ εἰς τὸ ἄρθρ. 2 σημειωθὲν δι-
καίωμα τῆς παραδόσεως.

4. Εἰς τοὺς τόπους ἐκείνους, ὅπου δὲν εὐρίσκονται
ταχυδρομικαὶ Ἀρχαί, καὶ οὔτε εἰσῆχθη ἀκόμη προσω-
ρινῶς ἢ εἰς τὸ ἄρθρ. 1 σημειωθείσα διάταξις τῆς παρα-
δόσεως τῶν γραμμάτων, παραλαμβάνουν τὰ γράμματα
τῶν μόνοι ἀπὸ τοῦ Ταχυδρομείου οἱ πρὸς οὓς ἀνήκουν.

Καὶ εἰς ἄλλους τόπους εἶναι συγχωρημένον εἰς τοὺς
λαμβάνοντας γράμμα, νὰ τὰ λαμβάνωσι μόνοι των ἢ
καὶ διὰ μέσου ἄλλων ἀπὸ τοῦ ταχυδρομείου· ἀλλὰ πρέπει
οὗτοι πάντοτε πρὶν παρελθῇ ἡ τριμηνία νὰ δηλώσουν εἰς
τὴν ταχυδρομικὴν ἀρχὴν τὸ περὶ τούτου, ἐμποδίζοντες
τὴν εἰς τὸ ἐξῆς ἐπίδοσιν τῶν γραμμάτων τῶν διὰ τῶν
γραμματοκομιστῶν, καὶ λαμβάνοντες τὰ γράμματα των
κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς ἀφίξεώς των πάντοτε ὅταν
δὲν ἔχωσι θέσιν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον· ἐκτὸς δὲ τούτου
πρέπει νὰ τὰ λαμβάνωσιν εἰς τὰς ἄλλας ἡμέρας διὰ
τῶν γραμματοκομιστῶν· ἡ ταχυδρομικὴ ἀρχὴ τότε ἡμ-
πορεῖ μόνον νὰ δώσῃ τὰ γράμματα εἰς τοὺς ζητοῦντας
αὐτὰ, ὅταν ἦναι πληροφορημένη περὶ τῆς ταυτότητος
αὐτῶν μὲ τοὺς ἐπιστέλλοντας, ἢ ὅταν αὐτοὶ ἦναι νομί-
μως παρ' ἐκείνων ἐπιτετραμμένοι τοῦτο. Διὰ μίαν παραγ-
γελμένην θέσιν ταχυδρομείου πληρόνωσιν εἰς τὸ ταχυδρο-
μικὸν Ταμεῖον ἐκάστην τριμηνίαν προλαβόντως δικαίωμα
ὀνομαζόμενον τῆς θέσεως, τὸ ὅποιον θέλει χρησιμεύσει
εἰς ἀντιμισθίαν τῶν ὑπηρετῶν τοῦ γραφείου, δηλ. τῶν γραμ-
ματοκομιστῶν καὶ καί τοῦ ὑποδεστέρου προσωπικοῦ, παρὰ
δὲ τῶν δημοσίων Ἀρχῶν θέλει περᾶσθαι τὸ δικαίωμα
τοῦτο εἰς τὸν λογαριασμὸν τῶν γραφικῶν ἐξόδων.

5. Οἱ γραμματοκομισταὶ εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνοι
διὰ τὴν ἀκριβὴ καὶ ἔγκαιρον παράδοσιν τῶν γραμμάτων
εἰς τοὺς πρὸς οὓς ἐπιγράφονται. Δι' ἕκαστον γράμμα ἀπω-
λεσθὲν ἐξ αἰτίας των ἀποδεδειγμένως, πρέπει νὰ πλη-
ρώσωσιν εἰς τὸ ταχυδρομικὸν ταμεῖον πειθαρχικὴν ποινὴν
τριῶν δραχμῶν ἐπὶ μηνύσει. Ἡ ἀπόδειξις τῶν ἐγχειρι-
σθησομένων γραμμάτων ἐκ μέρους τῶν γραμματοκομι-
στῶν καὶ ἡ μεταχείρισις ἐκείνων τῶν γραμμάτων κτλ.
τῶν ὁποίων οἱ πρὸς τοὺς ὁποίους ἐπιγράφονται δὲν ὑπάρ-
χουν πλέον ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ ἀρμοδίου ταχυδρο-
μείου, θέλει γίνεσθαι κατὰ τὰ ὑπάρχοντα περὶ τούτου
ἰδιαίτερα Διατάγματα.

6. Εἰς τὸν διορισμὸν τῶν γραμματοκομιστῶν θέλει γίνε-
πρὸ πάντων, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ Ἡμετέρου Διατάγ-
ματος τῶν 25 Φεβρουαρ. (8 Μαρτίου) 1836· ἀλλ' εἰς τό-
πους, ὅπου δὲν εὐρίσκεται ταχυδρομεῖον, καὶ ἡ ταχυδρο-
μικὴ ὑπηρεσία δὲν εἶναι τόσον ἐκτεταμένη, θέλει ἀνατεθῇ
ἡ φροντίς περὶ τῆς παραδόσεως τῶν γραμμάτων, εἰς
τοὺς διεκπεραιωτὰς τῶν ταχυδρομείων κατὰ τὸ παρὸν
Διάταγμα.

Μόνον κατ' ἐξαίρεσιν καὶ ὅπου τὰ εἰσοδήματα ἀπὸ τὴν
παράδοσιν τῶν γραμμάτων καὶ τὸ τῆς θέσεως δικαίω-
μα δὲν ἐξαρκοῦν, δύναται νὰ προταθῇ καὶ νὰ περασθῇ εἰς
τὸν λογαριασμὸν σταθερὸς μισθὸς διὰ τοὺς ὑπηρετὰς τοῦ

γραφείου δηλ. τοὺς γραμματοκομιστὰς εἰς τὰ βασιλικά Ταχυδρομεῖα.

8. Εἰς τοὺς ἐπίτηδες διωρισμένους γραμματοκομιστὰς συγχωρεῖται νὰ φέρωσι στολὴν ἀπὸ κυανοῦν ροῦχον μὲ κομβία ἀπὸ λευκὸν μέταλλον, μὲ τὸ ταχυδρομικὸν κέρασ καὶ πλάκα ἀπὸ λευκὸν μέταλλον ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ τοῦ στήθους, ἐπὶ τῆς ὁποίας θέλουν εἶσθαι εἰς ἀνάγλυφον τὰ Βασιλικά παράσημα, καὶ ἡ ἐπιγραφή Βασιλικὸς γραμματοκομιστής, εἰργασμένα. Τὴν ἐπὶ τοῦ στήθους πλάκα ὅμως θέλουν φέρει πάντοτε, ὅταν ἐκτελοῦσι χρέη τῆς ὑπηρεσίας.

7. Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμ. παραγγέλλεται νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, δημοσιευθητομένου διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Θέλει δὲ ἔμβει εἰς ἐνέργειαν τὴν 1 (13) Ἰανουρ. 1837.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 20 Νοεμβρ. (2 Δεκεμβρ.) 1737.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν ἐν ταῖς Ταχυδρομείαις μενουσῶν ἰδιωτικῶν ἐπιστολῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Δ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διὰ νὰ κανονίσωμεν ἀνηκόντως τὴν λογιστικότητα καὶ εὐθύνην τῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσταμεν, καὶ διατάττομεν τ' ἀκόλουθα·

Ἄρθρ. 1.

Αἱ ἰδιωτικαὶ ἐπιστολαί, ὅσαι μένουσιν ἐξ μῆνας εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον χωρὶς νὰ ζητηθῶσι, θέλουν ἐπισήμως καίεσθαι. Θέλει δὲ διαγράφεται τὸ ποσὸν τοῦ ἀπληρώτου δικαιώματος ἀπὸ τὸ κατὰστιχον τῶν ἐσόδων· ἐξαίρουσιντα τούτων αἱ μένουσαι ἰδιωτικαὶ ἐπιστολαί, ὅσαι ἐρχόμεναι ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν, πρέπει νὰ ἐπιστρέφωσιν μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας, συμφώνως μὲ τὰς ἐνυπαρχούσας περὶ τούτου συνθήκας μὲ τὰ ξένα Κράτη, εἴτε ὅσαι συνάζονται ἀπὸ τὰς ἀνηκούσας Πρεσβείας, ἢ Προξενεῖα τῶν ἐξω Ἐπικρατειῶν.

Ἄρθρ. 2.

Ἐπομένως αἱ ἐξωτερικαὶ ταχυδρομικαὶ Ἀρχαὶ θέλουν ἐκθέτει ἕνα ὁλόκληρον μῆνα τὰς μὴ διανεμομένας ἰδιωτικὰς ἐπιστολάς ἐντὸς κιγκλιδωτοῦ κιβωτίου πρὸς ὄψιν τοῦ κοινοῦ. Μετὰ παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης θέλουν διευθύνει αὐτὰς τὰς ἐπιστολάς πρὸς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν τῶν Ταχυδρομείων, διὰ νὰ διαγράφωσιν αἱ κα-

ταλογιζόμεναι ποσότητες τῶν ταχυδρομικῶν δικαιωμάτων κατὰ τὸ ἄρθρον 1.

Ἄρθρ. 3.

Αὗται αἱ πρὸς τὴν Γεν. Διεύθυνσιν τῶν Ταχυδρομείων στέλλόμεναι ἐπιστολαὶ θέλουν ἐκτίθεσθαι μέχρι τοῦ τέλους τῆς ἐξαμήνου προθεσμίας κατὰ τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 διαλαμβανόμενον τρόπον πρὸς ὄψιν τοῦ κοινοῦ· καὶ ἂν εἰς τὸ διάστημα τοῦτο δὲν ἤθελαν ζητηθῆ ἀπὸ τὰ ἀνήκοντα ἄτομα, θέλουν καίεσθαι.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ ἐν τῷ ἄρθρ. 3 παραγγελομένη ἐξαφάνισις θέλει ἐκτελεῖται καθέκαστον ἔτος κατὰ τὸν Ἰανουάριον καὶ Ἰούλιον μῆνα. Ἐπὶ τούτῳ αἱ ἀδιανέμητοι ἰδιωτικαὶ ἐπιστολαὶ θέλουν παραδίδεσθαι παρὰ τῆς Γεν. Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων κατὰ τοὺς ἀριθμοὺς τῶν βιβλίων τοῦ Ταχυδρομείου, τὰς ἐπιγραφὰς καὶ τὰ καθυστεροῦντα ταχυδρομικὰ τέλη, καὶ ἐνώπιον τῶν Ταχυδρομικῶν ὑπαλλήλων θέλουν ἀνοίγεσθαι δημοσία, καὶ καίεσθαι εἰς προσδιωρισμένην ἡμέραν, χωρὶς νὰ ἀναγινώσκωνται. Ἡ παράδοσις πρέπει νὰ ὑπογράφεται ἰδιοχείρως παρὰ τοῦ παρευρισκομένου ὑπαλλήλου.

Ἄρθρ. 5.

Ὅταν εὐρίσκωνται εἰς τὰς ἀνοιγομένας ἐπιστολάς ἔγγραφα καὶ ἀντικείμενα παραστατικά ἀξιῶν, πρέπει νὰ καταχωρῶνται εἰς ἰδιαιτέρον Πρωτόκολλον, καὶ νὰ ἐπιστρέφωσιν ἀμέσως, ἢ ἐμμέσως, διὰ τοῦ Ταχυδρομείου εἰς τὸν διευθύνοντα αὐτάς, ὅστις θέλει πληρῶναι τὰ ἐξόδα καὶ τὰ χρεωτούμενα ταχυδρομικὰ δικαιώματα.

Ἄρθρ. 6.

Ἀνίσως ὅμως δὲν ἤθελεν εἶσθαι δυνατὴ ἡ ἀποστολὴ αὕτη, διότι εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ μὴ ᾔναι ἀρκετὰ γνωστὸς ὁ διευθύνων, ἢ δι' ἄλλας αἰτίας, τότε τὰ παραστατικά ἀξιῶν ἀντικείμενα πρέπει νὰ καταχωρῶνται δημοσία, ὡς ληφθέντα, καὶ μετ' ἀνωφελῆ παρέλευσιν δύο ἐτῶν θέλουν διαγράφεσθαι παρὰ τῆς ἐν τῷ ἄρθρ. 4 διαλαμβανομένης ἐπιτροπῆς, ἢ ὅταν παριστάνουν μετρητὰ, καὶ ἐπομένως ἡμποροῦν νὰ συναλλαχθῶσι μὲ τοιαῦτα, θέλουν ἐγγράφεσθαι ὡς ἔσοδα πρὸς ὄφελος τοῦ ταχυδρομικοῦ ταμείου.

Ἄρθρ. 7.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει ἐνεργῆσαι τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 20 Νοεμβρ. (2 Δεκεμβρ.) 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΚ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ.

τέραν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν, ἢ ἀπ' εὐθείας, ἢ διὰ τῶν ἀρμολογίων ὑπαλλήλων, τοὺς νομίμους τίτλους τῆς ιδιοκτησίας των. Ἡ Γραμματεία θέλει ἐξετάσει αὐτοὺς, θέλει τοὺς ἀναγνωρίσει, ἢ ἀπορρίψει, καὶ εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν, θέλει ἐπισήμως δώσει τὴν κατοχὴν εἰς τοὺς ιδιοκτήτας, εἰς δὲ τὴν δευτέραν, θέλει ἀποπέμψει τὰς ἐλλειπούσας νομίμων ἀποδείξεων ἀξιώσεις αὐτῶν, ἐνώπιον τῶν ἀρμολογίων Δικαστηρίων· εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ὅμως, μέχρι τῆς τελειωτικῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως περὶ τῆς ιδιοκτησίας, μένει ἡ κατοχὴ τοῦ διαφιλονεικουμένου δάσους ἀναφαίρετος, εἰς ὃν εὐρίσκεται.

Παρελθούσης τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, θεωροῦνται ὅλα τὰ δάση, περὶ τῶν ὁποίων δὲν παρουσιασθῶσιν, οἱ, ὡς ἄνω, ἀπαιτούμενοι τίτλοι, ὡς ἀδιαφειλονείκητα ἐθνικά, καὶ θέλουν διατίθεσθαι ὡς τοιαῦτα.

Ἄρθρ. 4.

Τὰ ἀναγνωρισθέντα ὡς ιδιόκτητα δάση μένου ὑπὸ τὴν ἰδιαίτεράν ἐπιτήρησιν τοῦ δημοσίου· ἡ δὲ ἐπιτήρησις αὕτη θέλει ἐνεργεῖσθαι κατὰ τὰς διατάξεις ἀπὸ τοῦς ἐπιτετραμμένους τὴν συντήρησιν καὶ διοίκησιν τῶν δημοσίων δασῶν ὑπαλλήλους.

Ἡ ἑκτασις τῆς ἐπιτηρήσεως ταύτης θέλει ὀρισθῇ δι' ἰδιαίτερου νόμου.

Ἄρθρ. 5.

Τὸ δημόσιον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ὑλοτομῇ εἰς τὰ ἰδιοκτήτα δάση πρὸς χρῆσιν τοῦ ναυτικοῦ, τοῦ ὀπλαστασίου, ἢ ἄλλων δημοσίων ἀναγκῶν πληρόνιον πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην τὴν τιμὴν τῆς ἐκκοπείσης ξυλικῆς κατὰ τὴν τρέχουσιν τιμὴν, ἀφοῦ ἀφαιρεθῇ ὅμως ὁ ἐπ' αὐτῶν κανονισμένος παρὰ τοῦ νόμου φόρος.

Ὅλα τὰ ἐκκοπτόμενα παρὰ τοῦ δημοσίου δένδρη δὲν πρέπει μόνον τοῦτο νὰ ὑπερβαίνωσι τὸ ἕκτον τοῦ ποτοῦ τῶν εἰς ἐκκοπὴν προσδιορισθέντων, ἢ προσδιορισθησομένων δένδρων. Τὰ δένδρα αὐτὰ θέλουν ἐκλέγεσθαι κατὰ τοὺς δασονομικοὺς κανόνας, καὶ θέλουν σημαδεύεσθαι δι' ἐνὸς σφυρίου φέροντος σφραγίδα τὸ βασιλικὸν σέμμα, ὡς προσδιορισμένον εἰς ἐκκοπὴν διὰ χρῆσιν δημοσίων.

Ἄρθρ. 6.

Ὅλα τὰ μέχρι τοῦδε περὶ δημοσίων δασῶν ἐκδοθέντα Διατάγματα θεωροῦνται ἄκυρα ὡς πρὸς τὰ ἰδιωτικὰ δάση, καθόσον ἀντιβαίνουν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 7.

Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν σημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος τὸ ὁποῖον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ διατάγματος τῶν 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) Γ. Ε. λαμβάνον ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 (29) Νοεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαίτεράν Διαταγὴν
τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ. Γ. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ Γ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ τῶν παρὰ τοῖς εἰρηνοδίκαις δικηγόρων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Παρατηρήσαντες ὅτι ὁ μικρὸς ἀριθμὸς τῶν παρὰ τοῖς Εἰρηνοδίκαις δικηγόρων, δὲν δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν δικαστηρίων τούτων, ἡ δὲ φύσις τῶν ἐμποροδικείων, ἧτις ἀπαιτεῖ πλείστας εὐκολίας περὶ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐμπορικῶν δικῶν, δὲν συμβιβάζεται μετὰς ὑπαρχούσας περὶ δικηγόρων καὶ πληρεξουσίων διατάξεις, περιορίζουσας τὸ δικαίωμα τοῦ παρίστασθαι ἐπὶ δικαστηρίου εἰς προσδιορισμένον ἀριθμὸν προσώπων, λαμβανομένων ἐκ τῶν δικηγόρων, ἢ ἐκ τῶν ἐχόντων μετὰ τοῦ διαδίκου σχέσεις συγγενείας ἢ ὁμοδικίας.

Θέλοντες νὰ διορθώσωμεν ἐπὶ τὸ κατὰ τὸ δυνατόν καταλληλότερον τὰ ἐκ τούτου προερχόμενα ἀτοπήματα·

Λαβόντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Παρὰ τοῖς Εἰρηνοδίκαις καὶ Ἐμποροδίκαις, ὡσαύτως δὲ καὶ παρὰ τοῖς δικαστηρίοις τῶν Πρωτοδικῶν καὶ Ἐφετῶν, ὡσάκις ταῦτα δικάζουσιν ὑποθέσεις ἐμπορικὰς, δύνανται νὰ παρίστανται πρὸς ὑπεράσπισιν ἀλλοτρίων δικαιωμάτων, ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ Πολ. Δικον. ἀριθ. 91 ὀρισμένων προσώπων, καὶ πᾶς Ἕλλην καταστημένος ἐντὶνι δήμῳ τοῦ Βασιλείου, ὅταν ἔχη πρὸς τοῦτο τακτικὴν κατὰ τὸ ἄρθρ. 94 τῆς Πολ. Δικον. πληρεξουσιότητα.

Οἱ καταστημένοι ἔμποροι καὶ οἱ γαιοκτήμονες, δύνανται νὰ παρίστανται καὶ διὰ τῶν ἐπιστατῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν καθιστῶντες αὐτοὺς κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον πληρεξουσίου, ἂν καὶ οἱ ἐπιστάται ἢ οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι δὲν ᾔθελον εἶσθαι Ἕλληνες καταστημένοι ἐντὶνι δήμῳ τοῦ Βασιλείου.

Οἱ ἐν τοῖς ἀνωτέρω δύο ἐδαφίοις τοῦ παρόντος ἄρθρου διαλαμβανόμενοι, πρέπει νὰ ἔχωσι τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 74 §. 1. τῆς Πολ. Δικον. προσόντα.

Ἄρθ. 2.

Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐλαττοῦται ἡ ἰχὺς τοῦ ἄρθρου 138 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων νόμου ὡς πρὸς τοὺς παρὰ Πρωτοδικαίς καὶ παρὰ τοῖς ἀνωτέροις Δικαστηρίοις δικηγόρους, οὐδὲ θέλουν ἡμπορεῖ οὗτοι νὰ παρίστανται δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ὡς πληρεξουσίοι εἰς δικαστήρια Εἰρηνοδικῶν ἢ Ἐμποροδικῶν παρὰ τοῖς ὁποίοις δὲν ᾔθελον εἶσθαι διωρισμένοι.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ διάταξις τῶν ἄρθρων 133 καὶ 134 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων καὶ περὶ συμβολαιογράφων νόμου, 230 τοῦ Ποιν. νόμου, καὶ πᾶσα ἄλλη προϋπάρχουσα διάταξις δὲν θέλουν ἔχει κῆμιν ἰσχὺν, καθόσον ἀντιβαίνουν εἰς τὸν παρόντα νόμον. Ἡ δὲ διάταξις τοῦ ἄρθρ. 132 τοῦ εἰρη-

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 69.

1836

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 1 Δεκεμβρίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Διατάγματα. 1) περί ιδιωτικών δασών. — 2) περί τῶν παρὰ τοῖς εἰρηνοδίκαις δικηγόρων. — 3) περί παραδόσεως τῶν φθινόντων εἰς τὰ ταχυδρομεία γραμμάτων καὶ φακέλων. — 4) περί τῶν ἐν τοῖς ταχυδρομείοις μενουσῶν ιδιωτικῶν ἐπιστολῶν.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ Περὶ ιδιωτικῶν δασῶν. Ο Θ Ω Ν ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΣΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

Ἄρθρ. 1.

Ἰδιωτικὰ δάση, μεταξὺ τῶν δατῶν τοῦ Βασιλείου, θεωροῦνται μόνον ἐκεῖνα, ὅσα δι' ἐγγράφων, ἐκδεδομένων κατὰ τοὺς νομίμους τύπους ἀπὸ τὰς ἀρμοδίας τουρκικὰς ἀρχάς, ἀποδειχθῶσιν, ὅτι ὑπῆρχον καὶ πρὶν τῆς ἀρχῆς τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος, ἰδιοκτησίαι πλήρεις ιδιωτῶν.

Προσέτι ὡς δάση ἰδιωτικὰ θέλουν θεωρεῖσθαι ἀναμφισβήτητος, καὶ τὰ κείμενα εἰς ὅσα ἰδιωτικὰ χωρία (τζεφλίγια) δὲν ἀναφέρουν μὲν τὰ νόμιμα ἐγγραφα ὀνομαστικὰ ἐμπεριεχόμενα εἰς αὐτὰ δάση, προϋποτιθεμένου ὅτι κεῖνται ἀληθῶς ἐντὸς τῶν ἀκριβῶς ἀποδειχθέντων ὁρίων τοῦ ἀρμοδίου ἰδιωτικοῦ κτήματος (τζεφλικίου), ἐπομένως σχηματίζουν ἀνγκυαῖον καὶ φυσικὸν συστατικὸν μέρος αὐτοῦ.

Ἄν δὲ ἐκ περιστάσεως τὰ ἐγγραφα ταῦτα ἐχάθησαν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας πολέμου, τότε συγχωροῦνται ὅλα τὰ πρὸς ἀπόδειξιν ἔνδικα μῆσα ὅσα χορηγεῖ ὁ νόμος.

Ἄρθρ. 2.

Ἀξιώσεις δῆμων καὶ Μοναστηρίων περὶ τῆς ἰδιοκτησίας δάσους, θεμελιούμεναι μόνον εἰς πολυχρόνιον καὶ ἀδιέλειπτον δικαίωμα ἐλευθέρως ξυλεύσεως, προερχόμενον ἀπὸ τὴν ἀνέκαθεν ἀμελημένην διοίκησιν τῶν δασῶν καὶ ἐπομένως μὴ στηριζόμεναι εἰς νόμιμα ἐγγραφα, χαρακτηρίζοντα ῥητῶς τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ δάσους, δὲν ἐμποροῦν νὰ ἀναγνωρισθῶσιν, οὔτε ἐμποροῦν τὰ δι´σχυριζόμενα αὐτὰ δικαιώματα νὰ γένωσι πραδεκτὰ ὡς τίτλος ἰδιοκτησίας, μάλιστα θεωροῦνται τὰ δάση αὐτὰ ἀναντιρρήτως ὡς δημόσια.

Ἀλλ' εἰάν ὑπῆρχον ἐγγραφα ἀποδεικνύοντα τῶντι τὴν ἰδιοκτησίαν ἐνὸς τοιοῦτου δάσους, καὶ ἐχάθησαν ἐκ περιστάσεως, τότε ἐμπορεῖ νὰ φέρῃ ἐν τῷ μέσῳ τὴν περὶ τούτου ἀπόδειξιν ὁ ἀπαιτῶν αὐτὸ δῆμος, ἢ τὸ Μοναστήριον, ἀλλὰ μόνον κατὰ τὸ ἄρθρον 390 τῆς Πολ. Δικονομίας.

Ἄρθρ. 3.

Ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ὀφείλουν οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ὑπὸ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2, δασῶν νὰ παρουσιάσωσιν εἰς τὴν Ἡμε-